

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2015 în cauza penală privind-l pe

Suruceanu Mihail Ion, născut la 31 ianuarie 1974, originar din s.Mîndrești, r-nul Telenești, domiciliat în s.Ciulucani, r-nul Telenești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.01.2014 - 21.01.2015,

2. Instanța de apel: 26.02.2015 - 09.09.2015,

3. Instanța de recurs: 17.12.2015 - 03.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 21 ianuarie 2015, Suruceanu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, i-a fost numită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 30 octombrie 2012, Bunduchi Gheorghe, fiind în prealabil asigurat de posibilitățile soluționării oricărui chestiuni de către fostul angajat al MAI, Suruceanu Mihail, 1-a contactat telefonic pe acesta și i-a cerut o consultație referitor la faptul cum ar putea să-l ajute pe feciorul său, Bunduchi Ștefan să fie înmatriculat la Academia de Poliție „Ștefan cel Mare”.

Ulterior, la 01 noiembrie 2012, Suruceanu Mihail 1-a telefonat pe Bunduchi Gheorghe comunicîndu-i că în instituția de învățămînt la care dorește să-și facă studiile Bunduchi Ștefan, este un loc vacant și va putea influența factorii de decizie ai acestei instituții, pentru a efectua înmatricularea contra sumei de 3500 euro.

Aproximativ peste o săptămînă după aceasta, la intrarea în or.Orhei, Bunduchi Gheorghe i-a transmis lui Suruceanu Mihail din suma solicitată 2000 euro, ultimul comunicîndu-i că urmează în scurt timp să transmită și restul sumei de 1500 euro, în caz contrar există riscul ca feciorul său să nu fie înmatriculat.

La mijlocul lunii noiembrie 2012, Suruceanu Mihail s-a întîlnit cu Bunduchi Gheorghe în s.Ciulucani, r-nul Telenești și a primit de la ultimul suma de 1500 euro. În total Suruceanu Mihail a pretins și a primit de la Bunduchi Gheorghe suma de 3500 euro, ceia ce la moment conform cursului oficial constituia 55000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și avocatul D.Pîcălău în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată să fie respinsă ca neîntemeiată, iar suma de 3500 euro să fie confiscată de la inculpat în contul

statului, invocînd că instanța incorect a încasat de la inculpat suma dată în folosul lui Gh.Bunduchi pe motiv că acesta a fost recunoscut ca parte vătămată  i parte civilă de către organul de urmărire penală, acord ndu-i dreptul la compensarea cheltuielilor suportate în cauza penală, însă nu a luat în considera ie că pe infracțiunile de corupție nu există victimă, astfel că suma de 3500 euro urma a fi confiscată în folosul statului;

- avocatul D.P c l u în numele inculpatului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei  i pronunțarea unei hot r iri de achitare, pe motiv că vina inculpatului nu a fost dovedită, acuzarea nu a prezentat probe certe ce ar demonstra vinov ia acestuia în cele incriminate; inculpatul, nu avea careva influen a asupra unor careva factori de decizie în ceea ce a promis în prealabil p r ii vătămate, astfel că nu s-a demonstrat că acesta are o asemenea influen a, din care motiv ac iunile inculpatului nu întrunesc componen a de infracțiune prevăzută de art.326 Cod penal, la baza sentinței au fost puse probe,  i anume înregistrările audio efectuate de pe suport de telefon, care au fost dob ndite, ata ate  i prezentate instanței de judecată în lipsa autoriza iei judecătorului de instruc ie, fiind încălcate prevederile art.99-100 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului  i admis apelul avocatului D.P c l u în numele inculpatului, casată sentința  i pronun at  o nouă hot r ire potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Suruceanu Mihail a fost condamnat în baza art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condi ionat  a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

 n motivarea solu iei date, instanța de apel a indicat că vinov ia inculpatului M.Suruceanu este dovedită prin probele verificate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinen ei, concludenței, utilit ii, veridicit ii  i coroborării reciproce,  i anume prin declara iile p r ii vătămate Gh.Bunduchi, a martorilor  t.Bunduchi, S.Bunduchi, V.Burcenco, care au confirmat că inculpatul a pretins  i a primit suma de 3500 euro pentru a fi înmatriculat feciorul p r ii vătămate,  t.Bunduchi la Academia de Poliție pentru a face studii, însă  n elegerea a e uat  i banii nu au fost restitui i de către inculpat, c t  i probele scrise - procesele-verbale de ridicare  i examinare a telefoanelor mobile de la  t.Bunduchi din 09.08.2013, de la S.Bunduchi din 03.12.2013, de ridicare  i examinare a CD-R de model „Verbatim” de la Gh.Bunduchi din 07.02.2013, 08.02.2013, 03.12.2013 ce con in convorbiri telefonice dintre M.Suruceanu,  t.Bunduchi  i Gh.Bunduchi care, analizate în ansamblu, dovedesc pe deplin vina inculptului în comitrea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Astfel că, probele menționate mai sus combat pe deplin argumentele apărării, precum că ac iunile inculpatului nu întrunesc în sine componen a de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanța corect a apreciat critic declara iile inculpatului date în cadrul  edin ei de judecată, precum că a luat bani de la Gh.Bunduchi, însă nu pentru a corupe pe cineva, deoarece aceste declara ii au fost date cu scop de apărare pentru a evita răspunderea penală.

Totodată, instanța de apel a conchis că sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hot r iri potrivit modului stabilit pentru prima instanța, pe motiv că instanța, stabilindu-i pedeapsă inculpatului, incorect a aplicat în privin a acestuia prevederile art.85 Cod penal, f c nd trimitere la sentința din 22.07.2007, consider nd că acesta a comis infracțiunea în termenul de probă. Instanța a indicat că concluzia primei instan e se bazează pe certificatul eliberat de Biroul de Probațiune R scani, mun.Chișinău, conform căruia inculpatul M.Suruceanu a fost scos de la eviden a la data de 19.03.2015, însă faptul că cauza anterioară a fost examinată în instanța de apel timp de trei ani, reieșind din faptul că sentința a fost pronun at  la 22.07.2007, iar decizia instanței de apel la 19.03.2010, nu poate fi interpretat în

defavoarea inculpatului, agravându-i situația acestuia, supunându-l repetat la pedeapsa de fapt ispășită, reieșind din faptul că inculpatul pînă la 30.10.2012 nu a comis fapte ilegale. În acest sens, cu trimitere la prevederile art.22 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Astfel, instanța a conchis că inculpatul a ispășit de drept pedeapsa stabilită prin sentința din 22.07.2007, iar o nouă interpretare a pedepsei date în vederea extinderii ei, ar prejudicia drepturile și interesele acestuia, consfințite de legislația națională și internațională, la care R.Moldova face parte.

Instanța de apel, reținînd prevederile art.61, 75, 76 Cod penal, și reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului care la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, că în cauză nu s-au constatat circumstanțe agravante, a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolare de societate, iar pedeapsa stabilită cu închisoarea poate fi atinsă fără executarea ei reală, fiind suspendată condiționat pe un termen de probă, în temeiul art.90 Cod penal.

Referitor la apelul procurorului cu privire la casarea sentinței în latura civilă, instanța de apel a conchis că acesta este nefondat și urmează a fi respins. În motivarea acestei soluții instanța a invocat că, potrivit art.106 alin.(2) lit.d) Cod penal, sînt supuse confiscării speciale bunurile dobîndite prin săvîrșirea infracțiunii, dacă nu urmează a fi restituite *persoanei vătămate* sau nu sînt destinate pentru despăgubirea acesteia.

Totodată, instanța a indicat că, potrivit ordonanțelor din 01.08.2013, Gh.Bunduchi a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, în conținutul cărora este indicat că acesta a suferit un prejudiciu material în sumă de 55000 lei. Reieșind din aceste circumstanțe, instanța a menționat că nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat, precum că în cauză Gh.Bunduchi nu are calitate de parte vătămată și civilă, deoarece însăși organul de urmărire penală l-a recunoscut în această calitate, indicîndu-l și în rechizitoriu, și în lista probelor, acesta fiind audiat ca parte vătămată în prima instanță. Prin urmare, prima instanță a respectat prevederile legale, a examinat cauza în limitele învinuirii aduse și, reieșind din faptul că Gh.Bunduchi a avut calitate de parte vătămată și parte civilă, respectînd prevederile art.106 alin.(2) lit.d) Cod penal a dispus încasarea de la inculpat în folosul acestuia a prejudiciului cauzat în sumă de 3500 euro.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care invocînd ca temeiuri prevederile art.427 alin.(1) lit.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura civilă și remiterea cauzei la rejudecare în această parte în instanța de apel, pe motiv că instanțele incorect au concluzionat că suma de 3500 euro urmează a fi încasată de la inculpat în folosul lui Gh.Bunduchi, pe motiv că acesta a fost recunoscut ca parte vătămată și parte civilă de către organul de urmărire penală, acordîndu-i dreptul la compensarea cheltuielilor suportate în cauza penală, fără a lua în considerație că în infracțiunile de corupție nu există victimă, iar reținînd circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpat, rezultă că suma de 3500 euro a fost oferită acestuia de către Gh.Bunduchi nu prin extorcare, ci în mod benevol, și se referă la un act de corupție; instanța la adoptarea sentinței era obligată să soluționeze chestiunea privind confiscarea specială a bunurilor rezultate din infracțiune în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a sumei de 3500 euro. La fel, în conținutul recursului, autorul acestuia invocă că nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, care incorect a interpretat prevederile art.85 Cod penal, considerînd că inculpatul nu a comis infracțiunea în termenul de probă, astfel că pedeapsa stabilită acestuia a fost incorect individualizată, sentința în această parte fiind întemeiată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat invocă ca temei de recurs art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd temeiurile invocate de recurent în recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite careva erori de drept la examinarea cauzei.

Instanța de apel a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a audiat inculpatul, partea vătămată Gh.Bunduchi, care a relatat că nu are careva pretenții către inculpat, deoarece acesta i-a restituit prejudiciul material în sumă de 3500 euro, a dat citire materialelor cauzei, pe care apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, just a conchis că în acțiunile inculpatului sînt prezente semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent referitor la dezacordul cu concluziile instanței de apel în latura civilă, nu pot fi reținute.

Potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, lecturînd materialele cauzei, Colegiul penal constată că, conform ordonanței din 01.08.2013, de către organul de urmărire penală Gh.Bunduchi a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă în prezenta cauză penală, indicînd că acesta a suferit un prejudiciu material în sumă totală de 55000 lei.

Conform prevederilor art.106 alin.(2) lit.d) Cod penal, sînt supuse confiscării speciale bunurile dobîndite prin săvîrșirea infracțiunii, dacă nu urmează a fi restituite *persoanei vătămate* sau nu sînt destinate pentru despăgubirea acesteia.

Luînd în considerație faptul că însăși organul de urmărire penală sub conducerea acuzatorului de stat l-a recunoscut pe Gh.Bunduchi în calitate de parte vătămată și parte civilă, prima instanță a respectat prevederile art.106 alin.(2) lit.d) Cod penal și a dispus încasarea de la M.Suruceanu în defeciuul lui Gh.Bunduchi a prejudiciului material cauzat în sumă de 3500 euro.

Instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus menționate, reținînd și faptul că în prima instanță Gh.Bunduchi a fost audiat în calitate de parte vătămată și parte civilă, că inculpatul i-a restituit acestuia prejudiciul material cauzat în sumă de 3500 euro, corect a ajuns la concluzia de a respinge temeiurile invocate de procuror la acest capitol.

Reieșind din conținutul recursului, cu toate că procurorul în partea descriptivă își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel referitor la individualizarea pedepsei, nefiind de acord cu pedeapsa stabilită de instanța de apel, însă în dispozitivul acestuia nu a formulat nici o propunere în acest sens.

Colegiul penal atestă că, potrivit art.430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină formularea obligatorie a propunerilor privind hotărîrea solicitată.

Reținând dispozițiile normei date, Colegiul penal nu se va expune asupra argumentelor invocate în recurs în latura penală, pe motiv că procurorul, declarând recursul ordinar, în dispozitivul acestuia nu a formulat nici o propunere în latura penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel doar în latura civilă. Astfel că, instanța de recurs nu poate din oficiu să completeze recursul cu alte cerințe, în defavoarea inculpatului, care ar duce la încălcarea drepturilor acestuia prevăzute de art.6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescise de art.414-419 Cod de procedură penală, astfel, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costăș Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2015 în cauza penală în privința lui Suruceanu Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 09 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu